

Kaksi tapaa katsoa elämää Galleria Allinnassa

Riihimäki

Anu Kankaansydän-Lahtinen

Galleria Allinnan kesäkauden viimeinen näyttely johdattelee katsojan miettimään ajan kuluu, vuodenaikojen synnyttämiä tunteuksia sekä elämän ja kuoleman kohtaamista. Taitelijat **Ismo Jokiaho** ja **Alla Kerisalo-Johnsson** ovat yhdistäneet abstraktit maalaukset ja esittävät veistokset näyttelyksi, jossa teokset peilaavat toistensa sisältöä.

- Emme tienneet toistemme töistä ennalta. Vasta täällä huomaa, että värimaailmat ja toisaalta ajatukset tukevat toisiaan, Ismo Jokiaho toteaa.

Turussa asuvan, mutta lapsuutensa Lohjalla viettäneen Ismo Jokiahon maalaukset olivat toukokuussa esillä Lohjalla nimellä Vuosinäyttely. Kuukausien väri- ja tunnemaailmaa tutkivien 12 maalauksen kokonaisuus murtui, kun pari työtä löysi tiensä ulkomaisten kävijöiden mukaan. Näyttely uusiutui ja syveni, kun taiteilija kytki mukaan aihepiiriin sopivia töitä aiemmilta vuosilta. Näyttelyn rungon muodostavien kuukausia kuvaavien töiden joukko on peräisin viime vuodelta.

Ismo Jokiaho pohtii abstraktin ja esittävän kohtaavan useassa työssään. Kuukausiin liittyvien värien ja muodon maailma on peräisin luonnosta. Ismo Jokiaho ihmettelee, voiko tässä maailmassa mikään olla irti luonnosta. Maalaukset kuljettavat katsojaa läpi talven kylmän lientyvien sävyjen orastavan kasvun kevääseen ja vihdoin kuumen keltaisena, mustana aukkona pysähtyneeseen heinäkuuhun. Vasta syksyä kohti elämän värit alkavat jälleen sisältää toiminnallisuutta, kunnes verenhehkuinen marraskuu paljastaa taiteilijan energisimmän kuukauden.

Taiteilija toteaa, että maalaus on keskittymistä, hiljentymistä, mietiskelyä ja alitajuista toimintaa: vapautta ja irrottautumista kaikesta turhasta. Kaikki tämä koostuu suomalaisesta syklisestä ajasta, jonka perusyksikkö on vuosi tunnelmineen ja vivahteineen.

Kuva: Anu Kankaansydän-Lahtinen

Alla Kerisalo-Johnssonin veistos Evakko rakentuu vanhan riiden hirsistä sekä kipsistä. Taustalla Ismo Jokiahon maalaus, joka on sadonkorjuu aikaan kytkeytyvä kulttuurikuva.

Leikkien kohti tuskaa

Alla Kerisalo-Johansson on koonnut näyttelyyn hirsistä, puusta, peilistä ja kipsistä rakennettuja veistoksia. Vaikka hän käsittelee töissään kuolemaa, hän toteaa niissä yhdistyvän sadun ja todellisuuden.

- Kuolema ei ole kauhea asia. Ihmisen on opittava leikkimään ja sitä tietä kohtaamaan tuska. Kun työssäni mäntylankuilla on äidin, isän ja lapsen kuolinnaamiot, ne ovat ruusuisen heleitä ja täynnä elämän väriä.

Taiteilija kertoo pyrkivänsä veistoksillaan osoittamaan, ettei kukaan ole täydellinen. Joudumme kulkemaan vajavaisina yksilöinä hautaa kohti. Muistamalla vanha japanilainen elämänviisaus: Olla näkemättä pahaa, kuulematta pahaa ja puhumatta pahaa, voi välttää monta ikävyyttä.

Veistokset ovat kipsiä, ja niiden väri- ja muoto kertoo vakavasta leikistä. Rumuudessa on kauneutta. Surussa ja tuskassa piilee ilo ja leikkisyys. Alla Kerisalo-Johansson asuu Lohjalla ja kuuluu Ismo Jokiahon kanssa Länsi-Uusimaan taiteilijaseuraan, jonka puheenjohtajana hän toimii. Hän on opiskellut 1960-luvulla Ateneumissa ja ollut vapaa taiteilija vuodesta 1983. Lukuisista näyttelyistä tuoreimmat ovat olleet Saarenmaalla sekä Lohjalla viime vuonna, Valkeakoskella vuonna 1995 ja Turussa 1996.

Ismo Jokiaho on suorittanut Joensuun yliopistossa kulttuuritutkimuksen koulutusohjelman sekä kouluttautunut kulttuurituottajaksi ja multimediatuottajaksi. Hänellä on ollut yksityisnäyttelyitä viimeksi Lohjalla toukokuussa, Hyvinkäällä vuonna 1998, Hämeenlinnassa Ripustuksessa 1997.

Yhteisnäyttely on esillä Galleria Allinnassa Riihimäellä 5. syyskuuta saakka.